

TADY JE JUREČKOVO!

Ani bájný Krakonoš nikdy neuzavírá své panství

Víte, na kolika milionech hektarů se rozkládá naše krásná země? Zhruba na osmi. A tušíte, kolik z toho činí honitby? Téměř sedm milionů! Připravovaná novela zákona o myslivosti z dílny ministra zemědělství Mariana Jurečky (KDU-ČSL) by teoreticky mohla způsobit, že na většinu těchto pozemků nebudete moci legálně prakticky vůbec vkročit!

Šíření poplašné zprávy? Nikoliv. Zjednodušené? Jistě. Ale asi jedině tak si možná co nejvíce občanů uvědomí, co je ve hře. Zvláště sdružení dětí a mládeže, která v dřívě většinou realizují svůj program částečně ve volné přírodě, o letních táborech nemluvě, bijí pod hlavičkou České rady dětí a mládeže (ČRDM) už řadu měsíců na poplach. A v rámci nedávno proběhnuvšího připomínkového řízení se ukázalo, že nejsou zdaleka sama. Přípomínka se k novele, jež se ale zabývá i řadou dalších otázek, sešla taková spousta, že ministerstvo zemědělství se jimí oproti původnímu harmonogramu musí nyní zabývat několik měsíců.

Ministr Jurečka v médiích průběžně k dané novele vystupoval a toto své (ještě nenarozené) dítě přirozeně hájil. A činil tak i adresně v odpovědích jednotlivým kritikům. Tak například v dopise předsedovi Klubu českých turistů tvrdil, že kampaň je proti zamýšlené legislativní změně „vedená především jednotlivci, jejichž snahou bylo v novele prosadit své soukromé zájmy na úkor obecných zájmů“. Považuje snad ministr ČRDM sdružující bezmála na sto organizací pracujících s více než dvěma sty tisíci dětmi a mladými lidmi za jednotlivce hájící své soukromé zájmy? Pojďme se ale věnovat meritě věci.

Právo zůstává, je ale k ničemu

Ministr Jurečka uvádí, že jím navrhovaná novela s žádnou principiální změnou v záležitosti práva vstupu do honitby nepřichází. Jde jen o určitá zpřesnění. Možnost vydávat omezení či zákaz vstupu do honitby nebo jejich částí je už zakotvena ve stávající podobě zákona o myslivosti. Navíc platná procesní stránka zůstává zachována tak, aby se mohli všichni zúčastnění, tedy včetně široké veřejnosti, k návrhu na omezení v dané honitbě vyjádřit a podat případně odůvodněné námítky.

Tím, kdo rozhodnutí vydává, je zpravidla obec s rozšířenou působností. Pokud žadatel, jímž bude zřejmě příslušný myslivecký spolek, ale požádá tento orgán státní správy o vydání takzvaného opatření obecné povahy, osoby, jejichž práva tak mohou být omezena, mají možnost do měsíce ode dne veřejného vyvěšení tohoto opatření podat písemně odůvodněné námítky. Tolik teorie. A praxe?

Realita je taková, že zákonodárce zde využívá i správní řád, což znamená, že k nabytí účinnosti opatření obecné povahy dochází v den jeho zveřejnění na vývěsce. Jinak řečeno, můžete si klidně stěžovat, že vás nechtějí pustit do lesa, kam odnepaměti chodíte na procházky, ale skutečnost bude při povaze úředního šimla zřejmě taková, že zrušení zákazu, ke kterému hypoteticky možná nakonec třeba i dospěje, vám bude k ničemu, protože už mezitím nastala zima, lov dávno skončil a vy se na svoji oblíbenou, nyní již zamrzlou lesní cestu místo podzimní vycházky můžete jít tak akorát křezat.

Cílem této úpravy v novele je podle ministra Jurečky zlepšit narušené podmínky životního prostředí zvěře, zejména v době nástupu její další generace.

V důvodové zprávě se ale ještě uvádí, že v posledních zhruba dvou letech dochází k zostřeným konfliktům mezi uživateli honitby a veřejností. Takže nejlepší bude otravné turisty, houbaře či skauty vykázat a tím se problém vyřeší. A kdo neposlechne? Zaplatí!

Bez peněz do lesa nelez!

Nyní takový pirát lesů a luk může zaplatit až 10 tisíc korun. Podle ministra by to ale mělo být 30 tisíc. A pozor, při opakovaném neuposlechnutí, navíc za účasti nezajistěného psa se to může vyšplhat až na dvojnásobek. Pokud si snad chcete pokosit vlastní louku, již prochází honitba, a jste navíc právnickou osobou (takže klidně skupinou dětských táborečnicků) a včas to nenahlásíte, může vás to stát až 200 tisíc korun českých! Jako soukromníci to máte pak za pakatel. Jen za dvačet táčů.

Na druhou stranu to neznamená, že skuteční škůdci, kteří ubližují nejen zvěři, ale vůbec přírodě, třeba tím, že do ní vyrážejí na motorových čtyřkolkách, by měli zůstat nepotrestáni. Je ale pořádný rozdíl mezi tímto „dobytkem“ a tiše se chovajícím turistou, jenž navíc kráčí jen po značené stezce.

Stejný princip se týká i důvodu omezení práva pohybu v honitbě. Zákon by přece mohl taxativně vymezit, kdy je omezení opodstatněné (v dané oblasti se nebezpečně přemnožila divoká prasata) a kdy si jen parta chlapíků v zelených mundúrech už dlouho nezastřílela.

A proč také není návrh dané novely legislativně kompatibilní a nekopíruje stávající právní úpravu v lesním zákoně? V něm se praví, že orgán státní správy lesů z důvodu ochrany lesa nebo v zájmu zdraví a bezpečnosti občanů může rozhodnout o dočasném omezení nebo vyloučení vstupu do lesa, nanejvýše však na dobu tří měsíců.

Dobrá zpráva nakonec: Proslýchá se, že ministr zemědělství pod palbou veřejnosti (petici proti omezení podepsalo přes 40 tisíc lidí) svůj záměr na potenciální znepřístupnění naší přírody široké veřejnosti vzdá.

